

Simon Adri

Örökgyenvíz

Újra lélegezni újból engedni maguktól
formálódni a mozdulatok geometriáját
hagyni történni az életet az évszakokat
a visszatérést az örök újrahasznosulást
a gyerekkor űrmély kútjába hullani

Partot ért ívlámpák alatt folyini át a fénybe
az útkereszteződésekben széttárt karral
háromszor megfordulni mondhatatlan
szavakat hallani mifelénk sosem látott
színeket látni pedig már beesteledett

Zárják el a közkutakat csapot mindre
mert pocskékba megy a víz elfolyik az idő
azt hiszik örök a fiatalság a gyógyulás
ezek aztán hisznek itt a mozdulatlan
örökkévalóságban az örökgyenvízben

Elfogytak az emberek s már tisztaság
van és hideg az ünnepi bazársoron
inkább a lófejes szilveszteri maszkot
akartam de azt hitted viccelek pedig
abban akartam moziba menni veled

Simon Adri 1974, Szeged. 2014-től a Holdkatlan szépirodalmi és művészeti portál szerkesztője. 2015–16-ban az Alexandra, 2016-tól a Magyar Napló Kiadó és az Orpheusz szöveggondozója. 2017 májusától az Irodalmi Jelen kritikarovatának szerkesztője. Kötetei: Komplemente (2010), Földeregés (2015).

Hó, zivatar

Nem kérdezed meg hogy hát te
hózivatarban bringával mentél
másnak nem mondanám el és
mást nem is nagyon érdekel
viszontagságos volt az út
tűpárnák verték arcom-szemem
s a Deák téren ahol úgy döntöttem
lelakatolom most már a bringát
fél órát vártam vacogva a kínai
delegáció miatt arra sem járó
buszra (pedig a kínai kormányfő
már kerek egy napja nincs is itt)
Végül újból eloldottam a
bicót és vissza a Nagykörútra
a jégzuhogásban ott kötöttem
le végül és villamosra szálltam
Nem olyan érdekes történet ez
de azért elmesélném neked
bár nem tudtál a hózivatarról
mert átaludtad az egészet és
álmodban meteoreső hullott
városokat rombolva földig
verítékben fürödve keltél
örültél hogy csak hózivatar volt